

Βάλτερ Πούχνερ

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

- Παντελής Μπουκάλας, *Όταν το ρήμα γίνεται όνομα. Η «Αγαπώ» και το σφρίγος της ποιητικής γλώσσας των δημοτικών. (Πάνω γραφή να γράψω... Δοκίμια για το δημοτικό τραγούδι – 1)*, Αθήνα, Εκδόσεις Άγρα, 2016.
- Παντελής Μπουκάλας, *Το αίμα της αγάπης. Ο πόθος και ο φόνος στη δημοτική ποίηση, (Πάνω γραφή να γράψω... Δοκίμια για το δημοτικό τραγούδι – 2)*, Αθήνα, Εκδόσεις Άγρα, 2017.

Ο Παντελής Μπουκάλας, γνωστός δημοσιογράφος, σχολιαστής, μεταφραστής, ποιητής και λογοτέχνης, επιφυλλιδογράφος, μελετητής και κριτικός βιβλίων είναι και δεινός ερευνητής του ελληνικού δημοτικού τραγουδιού, συλλέκτης παλαιών και νέων εκδόσεων του προφορικού έμμετρου και τραγουδισμένου λόγου, – δίπλα στον Guy (Michel) Saunier, ο οποίος είναι ο καλύτερος γνώστης των ανέκδοτων παραλλαγών του ελληνικού δημοτικού τραγουδιού στα χειρόγραφα των λαογραφικών αρχείων, – ο μελετητής που έχει σήμερα την καλύτερη και πιο συστηματική εποπτεία στην έντυπη παράδοση του κλάδου αυτού του λαϊκού λόγου, με τον οποίο η νεοελληνική φιλολογία ασχολείται, με σπουδαίες βέ-

βαια εξαιρέσεις, περισσότερο περιστασιακά. Η δημοσιευμένη καταγραφή δημοτικού τραγουδιού ανήκει δικαιωματικά στην εγγράμματη παράδοση και δικαιούται τη σύγκριση με την έντεχνη λογοτεχνία και τη γραμματολογία γενικότερα. Άλλωστε οι στενές σχέσεις της γραπτής με την προφορική παράδοση στο ελληνόφωνο χώρο και σε όλα τα Βαλκάνια¹ επιβάλλουν λίγο πολύ μια τέτοια συγκριτική προσέγγιση, όπως επιβάλλουν επίσης μια υπερεθνική και διαγλωσσική σύγκριση ανάμεσα στους λαούς της Νοτιοανατολικής Ευρώπης². Άλλωστε, από αισθητική άποψη, μερικά από τα προφορικά δημοτικά τραγούδια είναι τουλάχιστον εφάμιλλα των ποιητικών κορυφώσεων της νεοελληνικής λογοτεχνίας, κατά την έγκυρη